

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica dinaintea Înălțării Sfintei Cruci

Astăzi, 8 septembrie: Nașterea Maicii Domnului

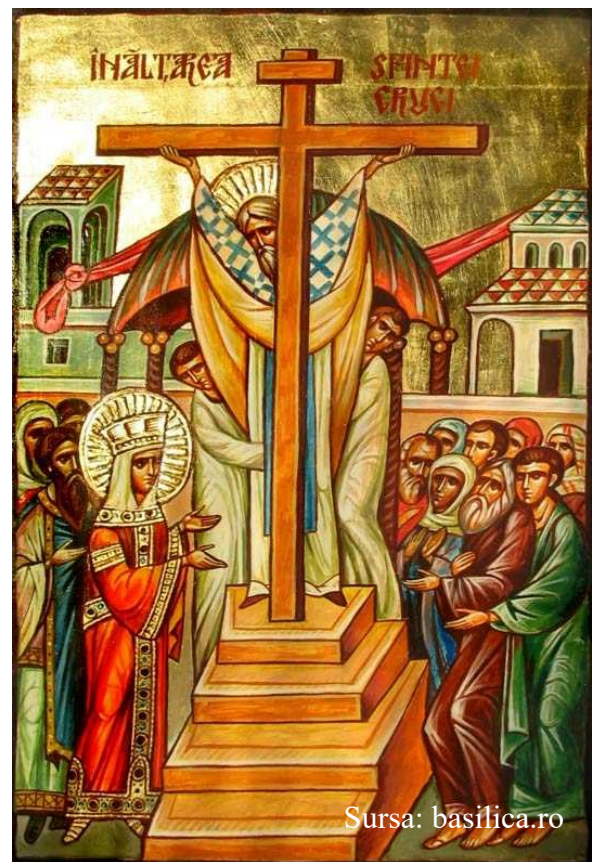
Maica Domnului Copil cu crin

Evangelia duminicii
Convorbirea lui Iisus cu Nicodim
Ev. Ioan 3, 13-17

Zis-a Domnul: Nimeni nu s-a suit la Cer decât Cel ce S-a coborât din Cer, Fiul Omului, Care este în Cer. Și, după cum Moise a înălțat șarpele în pustie, așa trebuie să Se înalțe Fiul Omului, ca tot cel ce crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Pentru că Dumnezeu așa a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat, ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Fiindcă n-a trimis Dumnezeu pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca să se mântuiască prin El lumea.

LA MULȚI ANI FERICIȚI, CU SĂNĂTATE ȘI CELE MAI FRUMOASE ÎMPLINIRI, TUTUROR CREȘTINELOR NOASTRE, CARE ASTĂZI ÎȘI SERBEAZĂ ZIUA ONOMASTICĂ ÎNTRU CINSTIREA PREASFINTEI NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU !

Sâmbătă, 14 septembrie: Înălțarea Sfintei Cruci

Sursa: basilica.ro

Împărăteasa Elena primind cu bucurie cinstita cruce, i s-a închinat și a sărutat-o; asemenea și toată suita împărătească, ce era cu ea. Iar alții nu puteau să vadă și să sărute Sfânta Cruce în acea vreme, din pricina mulțimii celei mari de lume, și au dorit ca măcar de departe s-o poată vedea. Atunci Macarie, patriarhul Ierusalimului, stând la un loc mai înalt, a făcut înălțarea, arătând cinstita cruce mulțimii, iar ei au strigat: „Doamne, miluiește!”.

Patriarhul Daniel: Nașterea Maicii Domnului aduce bucurie, încurajare. Ne arată iubirea lui Dumnezeu

„Mai întâi, Fecioara Maria a fost bucurie pentru Părinții ei, Ioachim și Ana, care au plâns mult, s-au rugat mult și în cele din urmă au primit în dar pe această Fiică deosebită cu o vocație sfântă”. „Această sărbătoare este o încurajare pentru părinții care doresc să dea naștere la copii și care întru răbdare, evlavie și rugăciune speră ca Dumnezeu să le asculte cererea. Iar dacă nu pot da naștere la copii, pot adopta sau înfia”, a adăugat Patriarhul României.

„Această naștere a Maicii Domnului din părinți înaintați în vârstă este semnul unei binecuvântări a lui Dumnezeu, este izvor de speranță și de încredere și, desigur, îndemn la mai multă rugăciune, evlavie și încredere în Dumnezeu”.

Patriarhul Daniel a semnalat că Nașterea Fecioarei Maria nu a fost o întâmplare, ci a făcut parte din planul lui Dumnezeu de mântuire a lumii și a subliniat că acest plan este pregătit prin împreună-lucrare cu omul, iar „Maica Domnului în mod voit a cooperat cu Dumnezeu și a arătat acordul ei prin ascultare”.

Patriarhul a subliniat că Fecioara Maria este astfel un model de smerenie și de ascultare de Dumnezeu. „Adam a căzut prin neascultare de Dumnezeu, iar Maica Domnului, fiind ascultătoare și smerită a ridicat firea omenească

moștenită din Protopărinții Adam și Eva”, a amintit PF Daniel.

„Această sărbătoare ne arată iubirea lui Dumnezeu pentru umanitate”, a precizat Patriarhul Daniel.

„Maica Domnului este ocrotitoare, este Mamă a Pruncului Iisus pe care l-a crescut, este Mamă Milostivă și de aceea este ocrotitoare, în primul rând a familiilor, a copiilor, dar și a tuturor oamenilor care au nevoie de ajutorul ei. Ea aduce bucurie acolo unde este întristare”, a spus Părintele Patriarh amintind de „Acatistul Maicii Domnului – Bucuria tuturor celor necăjiți”.

„Este ocrotitoare a văduvelor, a orfanilor, a săracilor, a celor care sunt singuri”, a menționat Preafericirea Sa și a spus că „în această zi de pomenire a Nașterii Maicii Domnului noi o rugăm să ocrotească pe toți credincioșii și pe toți oamenii care au nevoie de sprijinul ei”.

„Pentru că este ziua Nașterii Maicii Domnului astăzi, felicităm pe toți cei care la naștere au primit numele de Maria, Maricița, Măriuța sau Măriuca și alte derivate sau Marian sau Marin. Peste două milioane de români poartă numele de Maria sau derivate din el. Tuturor le dorim sănătate și mântuire, pace și bucurie, spre slava Preasfintei Treimi și bucuria Bisericii”, a spus la finalul predicii Patriarhul României.

Sursa: <https://basilica.ro/>, un articol de Sorin Ioniță, 08.09.2021

IPS Teofan: „Când Domnul Hristos își găsește loc în om, înseamnă că se împlinește taina Împărăției cerurilor“

Sunt între voi oameni care nu vor gusta moarte, până ce nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu venind cu putere». Noi știm că omul după moarte merge la Dumnezeu și moștenește Împărăția cerurilor. Dar dacă acesta este adevărul pentru cei mai mulți, cum se arată această stare, înainte de moarte, observând oameni care viețuiesc pe pământ și reușesc să vadă și să trăiască «împărăția lui Dumnezeu venind întru putere»? Răspunsul la această întrebare a fost dat de Sfinții Părinți, cei de altădată și din vremea noastră, care au arătat că pentru unii creștini, chiar dacă toți ne rugăm, se și împlinește cuvântul din rugăciunea Tatăl nostru: «Precum în cer așa și pe pământ». Cum în cer este împărăția lui Dumnezeu, noi ne rugăm ca ea să se

împlinească încă din lumea aceasta. Sfântul Apostol Pavel vorbește despre sine și despre adevărații creștini, spunând: «Nu eu mai trăiesc, ci Hristos trăiește în mine». Atunci când Domnul Hristos își găsește loc în om, înseamnă că se împlinește deja de pe acest pământ taina Împărăției cerurilor. Sfântul Serafim de Sarov spunea: «Țelul vieții creștine este dobândirea Duhului Sfânt». Acei dintre creștini care au ajuns atât de adânc, aceștia sunt plini de Duhul Sfânt încă din lumea aceasta. Iar ca să arate acest lucru, Sfântul Serafim de Sarov a fost înconjurat de o lumină, din creștet până în tălpi, lumina de pe Tabor a Domnului Hristos, lumina Duhului Sfânt, lumina Împărăției cerurilor.

*Sursa: <https://ziarullumina.ro/>
Extras dintr-un articol de: Flavius Popa - 12 Martie 2018*

9 septembrie: Sfântul Cuvios Onufrie de la Vorona

Între numeroșii părinți ce au sfințit pământul țării noastre prin înalta lor viață duhovnicească se numără și Cuviosul Onufrie, cel mai mare sihastru al ținuturilor botoșănene, viețuitor al Schitului Sihăstria Voronei.

Peștera de la Sihăstria Voronei – pavază a credinței și adăpost pentru povești și odoare

După Revoluția din 1989, fiind profesoară de religie, i-am scris Patriarhului tot ceea ce știam despre părintele Ioachim, fratele bunicii mele, Maria Boghian, iar el mi-a răspuns și mi-a transmis că faptele părintelui Ioachim sunt cunoscute și consemnate undeva, în scrierile bisericești.

În timpul războiului din 1944, rușii devastau nu doar locuințe, povești de viață, ci și biserici. Părintele Ioachim a avut, atunci, inițiativa de a lua odoarele bisericii de la Sihăstria Voronei și pe ale celei de la Vorona, în care viețuiau călugări pe atunci, și le-a adăpostit în peștera din apropierea mănăstirii. Apoi, venind la Oneaga, a stat de vorbă cu nepotul său, Neculai Popescu, pe care l-a găsit pascănd vitele și l-a rugat să vină să îl ajute. Itinerariul său avea să fie unul neobișnuit: trebuia să meargă pe firul râului și să se oprească în locul în care va vedea o cămașă agățată într-un băț. După ce și-a sfârșit treburile, Neculai a plecat pe râu, spre a-și asuma rolul său în planul părintelui Ioachim. Odoarele au rămas aici până la încheierea războiului.

Mai târziu, și Neculai s-a călugărit, iar toate aceste detalii de la el le știu – un călugăr cărunt, cu barba lungă și albă, ca în povești. Mi le-a spus în drum spre peșteră – locul în care cei doi au devenit ctitori, în toată puterea cuvântului. Ajutați fiind și de alți oameni ai locului, au ridicat mai întâi șase chilii, apoi locul de închinăciune, o magazie pentru alimente, o masă lungă, mărginită de două bănci. La final, au luat odoarele celor două biserici și le-au adăpostit aici, până la finalul războiului. Demn de menționat este și faptul că, nu departe de biserica Sihăstriei, într-o căruță plină cu pietre stătea un „om nebun”, iar când cineva încerca să se apropie, îi alunga – poate că făcea și el parte din planul lor.

Au construit, apoi, o clopotniță și o fântână, mai ales că tatăl lui Neculai era meșter cunoscut în zonă. După ce au început să sape și au găsit izvorul, l-au înfundat cu haine și au consolidat fântâna din piatră, care era destul de adâncă. De aceea, la un moment dat părintele Ioachim l-a chemat pe tatăl lui Neculai și i-a spus să nu mai coboare, deși lăsase acolo uneltele, fiindu-i teamă că se va surpa pământul peste el și îl va pierde. Deși acea groapă s-a acoperit, cu timpul, până astăzi se poate vedea o adâncitură, lângă locul de închinare, care mi-a fost arătată de Neculai.

Tot el mi-a mai povestit cum, într-o seară, părintele Ioachim l-a trimis pe un muncitor în magazia cu alimente. I-a spus să nu se teamă, din cauza șerpilor, și să aducă toată mâncarea pe masă. „Mâncați mai potolit, măi, că mâine dimineață nu mai avem mâncare!” – le-a spus muncitorul. În acele clipe, văzând

părintele Ioachim că oamenii se sfiesc, le-a spus să nu se ridice de la masa până când nu vor fi mâncat tot. A doua zi, dimineață, pe când părintele își făcea pravila, s-au auzit dintr-o dată glasuri de femei. Veniseră să le aducă turte coapte pe plită, cu ulei și zahăr – puterea rugăciunii.

Părintele Ioachim, pe lângă rolul său de „stareț”, se ocupa și de grădina de legume. Pentru că era foarte priceput în a pune murături pentru iarnă, au venit părinți de la Mănăstirea Cetățuia și l-au luat la Iași. După trecerea la cele veșnice a mamei mele (1987), am mers și eu la Cetățuia, să-l văd pe părintele Ioachim – simțeam că am această datorie, să-l vizitez. Însă, din păcate, după doar un an aveam să îl vizitez doar în cimitir, părintele trecând la Domnul în anul 1988.

Când s-au adus moaștele sfântului Onufrie la Biserica Sihăstria Voronei, soborul de preoți și ierarhi, din care a făcut parte și IPS Părinte Teofan, au urcat cu toții la peșteră și au sfințit locul de închinăciune, iar monahul Neculai le-a povestit tuturor faptele petrecute aici de-a lungul vremii.

Am aflat, apoi, că pământul pe care se află peștera aparține Mănăstirii Popăuți, biserica mănăstirii fiind ridicată de Sfântul Voievoed Ștefan cel Mare, întreg ținutul Botoșanilor fiind loc domnesc.

Toate aceste fapte ale părintelui Ioachim mă onorează și, în același timp, mă impresionează. De aceea, în anul 2011, prin Fundația „Ștefan Luchian”, a cărei președintă sunt, am cerut voie părintelui stareț Ghedeon să ne permită să pictăm din nou interiorul peșterii, lucru care s-a și întâmplat. Împreună cu doi profesori și doi elevi am realizat acest lucru, am așezat în Altar o Sfântă Cruce mai mare, sculptată, am adus și covoare tradiționale, țesute în casă și am bătut în perete o placă din lemn, pentru ca toți cei care vor ajunge aici să știe că locul a fost construit de părintele Ioachim din Oneaga.

Personal, l-am rugat pe arhitectul biroului județean, Mihai Mihăilescu, să mă însoțească până la Sihăstria Voronei, la peșteră, pentru a vedea dacă putem reconstrui locul așa cum a fost odinioară. Mi-a spus că, din păcate, acest lucru nu este posibil, din pricina alunecărilor de teren din zonă, o eventuală soluție fiind doar mutarea completă a peșterii mai sus, pe un platou.

Am decis să las totul întocmai, așa cum a vrut Dumnezeu și așa cum se găsește și astăzi. Poate că ceea ce am realizat nu este de mare trăinicie, dar e tot ceea ce am putut face în momentul respectiv. Apa continuă să se scurgă pe pereți, iar spre apus, soarele puternic va deteriora, în timp, pictura. Chiar dacă placa din lemn va putrezi și ea, faptele părintelui Ioachim vor rămâne, cu siguranță, în memoria colectivă și în scrierile bisericești – ca pildă adusă nouă și urmașilor noștri.

(sursa: doxologia.ro, Prof. Aglaia Corneanu, nepoată a părintelui Ioachim și președinta Fundației „Ștefan Luchian” din Botoșani)

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697
Voluntari:
*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
* Alte activități: Paul Sârbu, Irina Coman, Valentin Burlacu
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO95 BTRL RONC RT06 6735 6201, Banca Transilvania, CIF: 11198095.

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic

• **Duminică, 8 septembrie, Nașterea Maicii Domnului!**

- 8.00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie
- 18.00 Paraclisul Maicii Domnului

• **Vineri, 13 septembrie,**

- 18:00 Slujba Vecerniei cu împodobirea Sfintei Cruci

• **Sâmbătă, 14 septembrie,**

- 08:00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, urmată de Pomenirea morților
- 18:00 Slujba Vecerniei

În fiecare seară, după Slujba oficiată în Biserică, avem și Taina Spovedaniei

Slavă lui Dumnezeu pentru toate!

Într-un sat trăia o femeie săracă, care pentru orice bine i se întâmpla, rostea mereu: "Slavă lui Dumnezeu !"

Lângă ea trăia un bogat care, de fiecare dată când trecea prin fata casei ei și o auzea spunand: "Slava lui Dumnezeu" , "Mulțumesc, Doamne !" , se enerva.

A răbdat până într-o zi când i-a spus servitorului său :

- Mergi în piață și cumpără două cărucioare de alimente și du-le acestei femei. Iar dacă te va întreba cine le trimite, să-i spui ca diavolul.

Așadar, a doua zi servitorul sună la ușa femeii. Când deschide, vede două crucioare cu alimente și pe servitor în spatele lor.

- Slavă lui Dumnezeu ! Îți mulțumesc, Doamne! a spus femeia strălucind de bucurie.

- Nu vreți să aflați cine v-a trimis cărucioarele?, a întrebat cu nerăbdare servitorul.

- Nu fiule, nu are importanță. Când Dumnezeu vrea, și diavolul Îi slujește, a spus femeia bucuroasă și a intrat cu cărucioarele înăuntru.

Slavă lui Dumnezeu pentru toate!

Povestioară primită prin poșta electronică

„Dacă n-ar apăra Hristos pe poporul Său, nu s-ar fi mântuit nici unul dintre sfinți. Dar cel care cade la Hristos cu credință și cu dragoste, cu smerenie și cu lacrimi, acela i se dau mângâieri și negrăite bucurii, pace și dragoste fierbinte către Dumnezeu. Mărturii ale acestui lucru sunt lacrimile nefățarnice izvorâte din marea dragoste, zdrobirea inimii și smerenia neconținută pentru Hristos. Căci din dragoste către Dumnezeu omul devine nesimțitor către bunurile lumii acesteia”.

(sursa: doxologia.ro, Sfântul Cuvios Onufrie, Patru sute de cugetări creștine, Editura Credința Strămoșească, 1998, p. 11)